

"בית אילון" בבית אלפא- (ראיונות, אמירות, תמונות,

הבזקים...ועוד)

עורכת רוני אשל

ידיעון מספר 5 מאי 2024

הידיעון הפעם מוקדש לשירה שלוסברג - אלמדווי ופעילותה בקהילת אילון בבית אלפא ולכל אנשי הקהילה "העמלים" להחזיק את הראש מעל המים.

שני הקטעים המצוטטים הובאו מכנס של צוותי קהילות מפונות בשם "משמהות", בו השתתפה שירה. הכנס נועד לחיזוק קהילות בשעת חירום.

"כשאני טובעת"

אין צורך שתתארו לי את המים,

לא את צבעם, לא את עמקם.

הרי אני חשה אותם עד צווארי

יש לי רק בקשה,

אל תחדלו לרגע מלתאר לי

איך נראית

היבשה."

שיחה עם שירה, מנהלת קהילת אילון בבית אלפא 2.5.24

קיבלתי את תפקיד מנהלת הקהילה מן האחד באפריל לאחר שיערית, עזבה את בית אלפא. כבר לפני זה הייתי פעילה בקהילה זו, למעשה מהרגע שהגעתי לכאן, בין ראשוני המפונים מאילון.

עסקתי בגיוס תרומות ומענה לצרכי המפונים בתחומים שונים. רוב האנשים הגיעו עם מינימום חפצים. היה צורך במוצרים שונים לילדים ולמבוגרים החל מביגוד, חומרי ניקוי וחיתולים, מזרונים טובים וארונות וכלה במוצרי פינוק לחיזוק מצב הרוח, משחקים, טואלטיקה, ספרים, כלים ועוד.

נוסף על כך יצרתי קשרים עם אירגונים שונים, שתרמו לנו וממשיכים לתרום- הפעלות מגוונות, ארוחות מיחדות, פעילויות לילדים, מסיבות וטיולים. ההפעלות, יחד עם פעולות אחרות של אנשים מתוך הקהילה עזרו, בלי ספק לגבש קהילה בעלת צביון אילוני, שבה האנשים הכירו זה את זה, תרמו להפעלות ומרגישים בנוח לבקש עזרה זה מזה וגם ממרכזי התחומים השונים בקהילה.

אני מקשרת במידת הצורך את אנשי הקהילה עם צוות האירוח של בית אלפא ומעבירה בקשות שונות, כמו כן משמשת כמקשרת עם המוסדות השונים באילון.

מצאתי שיש בי דחף לעשות ולתרום וחשוב לי, שהאנשים סביבי ירגישו טוב עד כמה שאפשר ויבנו שיגרה, ככל שניתן בתנאי אי הוודאות בה אנו חיים.

מצאתי שיש בי כישורים ויכולות ליצור קשרים ולשתף פעולה עם גופים שונים, לאתר צרכים ולמלא אותם בעזרת אנשים נדיבים, שרוצים מאד לתרום ולתת.

בימים אלה שלפני יום הזיכרון לשואה ולגבורה אני מרגישה שאני שואבת השראה מהסבים שלי ובעיקר מסבא חיים, אבא של אבי שבימי השואה, בתנאים קשים ביותר מצא את הדרך לקיים את עצמו ורבים אחרים בסביבתו ולשרוד. מסבא למדתי שבחירה אינה רק בהישרדות אלא גם ביכולת למצוא את דרכך הייחודית בתנאים קשים ביותר, להיות פעיל ולקבוע עד כמה שניתן כיצד ייראו חיך.

הקהילה שלנו התגבשה לאט לאט, התהוותה תוך כדי כך, שאנשים התנדבו לתפקידים שונים ובעיקר כדי להקים את המערכות החינוכיות עד שאפשר היה בעזרת גורמי חוץ לקיים אותן בצורה טובה ויעילה ולשחרר את ההורים כדי לחפש ולמצוא עבודה ופעילות מתאימה.

אנשים כפרטים מצאו את מקומם, נעזרו במידת האפשר באחרים. נוצרה שיגרה מסוימת אבל זו שיגרה שכל הזמן משתנה, כל הזמן צריך לעסוק בה מכיוון אחר. גם אנשים שעוברים לשכור דירות בבית אלפא או בסביבה, משום שהמגורים כאן בבית הארחה הם מצומצמים וקטנים, עדיין מקימים קשרים עם הקהילה ורואים עצמם שייכים אליה וזה חשוב ביותר.

קהילה מגובשת היא קהילה, שחבריה מרגישים שייכות אליה, לקהילה כזו יש כח, שנותן ביטחון לאנשים בתוכה לפתור את הבעיות האישיות והכלליות שמתעוררות. קהילה כמו שלנו יכולה להיות גרעין של שמירת הקשר עם אילון ועם המוסדות של אילון, ואולי גם תקל על החזרה לאילון בבוא הזמן.

כרגע הנושא העיקרי הוא איך בונים את מערכות החינוך לקיץ, מי יעבוד עם הילדים, כמה שעות של העסקה נוכל לתת בחינוך, יש לזה חשיבות עצומה מבחינת הילדים וההורים. כמו כן חשוב מאד מה יהיה בשנת הלימודים הבאה, אם עדיין נהיה מפונים, בחינוך הפורמלי ובחינוך הלא פורמלי.

יש לנו הרבה תוכניות אבל בגלל שהמצב כל כך לא וודאי לא ברור מה כדאי להריץ קדימה ומה בעצם לא רלבנטי. אני עושה ואעשה ככל יכולתי כדי לעזור לפתור מה שנחוץ. אנו מקבלי עזרה מהמוסדות בקיבוץ, בעיקר ממנהלת הקהילה, לילך, נטע דרור ומפבריס, שמסייעים לנו, לאורך כל הדרך בנושאי החינוך. אני מאמינה שנוכל לקיים את מסגרות החינוך במהלך הקיץ, לפחות עד מחצית אוגוסט. וזה יעזור לנו מאד בשמירה על הקהילה ואחדותה.

"...אפשר לראות את התקווה כמין עוגן, שנזרק מתוך קיום חנוק ונואש לעבר עתיד טוב וחופשי יותר. לעבר מציאות שעדיין איננה קיימת, שרובה עשוי משאלות לב. מדמיון. העוגן נזרק ונאחז בקרקע העתיד, והאדם, ולפעמים חברה שלמה, מתחילים למשוך את עצמם אליו.

זה מעשה אופטימי: היכולת להשליך את העוגן הדמיוני אל מעבר לנסיבות המוחשיות והשרירותיות מעידה על כך שבנפשו של האדם שמעז לקוות יש עדיין מקום אחד שהוא חופשי. מקום שאיש לא הצליח לדכא אותו..."

דוד גרוסמן

פעילות לערב השנה החדשה וחנוכה בתרומת הקהילה האונגליסטית מעפולה.

"שבת אחים גם יחד על דשא האירוח"